

skab, at de sidstnævnte ansætter sig til Indkomster, der ligger ca. 50 pCt. for lavt. Selv om det ærede Medlem kan have Ret i, at det vel ikke i ethvert givet Tilfælde slaar til, saa er jeg dog personlig af den Opfattelse, at det hjælper ganske overordentlig meget paa et Menneskes Erkendelse af hans Indtægter, naar han fører Regnskab; derfor tror jeg ogsaa, at man vil komme til det Resultat, at hvis vi indfører Regnskabspligt for Landbruget, vil dette bevirke en forbausende Vækst i Landbrugets Indtægter.

Det ærede Medlem har fuldstændig Ret i, at Landsoverskatteraadet ogsaa har gjort sørgelige Erfaringer med Hensyn til andre Skatteydere. Det oplyses, at selv af Mennesker, som har den Pligt at føre Regnskab, er der givet forkerte Oplysninger, og man har ved Stikprøver rundt omkring været i Stand til at paavise, at mange burde have betalt meget betydelig højere Skat efter deres Indtægter. Men dette er ikke noget Bevis imod mig, naar jeg ønsker, at Landbruget skal føre Regnskab. Tværtimod! Thi naar disse Myndigheder skal besøge Folk, der fører Regnskab, er de ganske anderledes i Stand til at paavise, om de har tjent mere, end de selv tænker sig og selv har opgivet, end naar de kommer ud til de Bedrifter, for hvilke der overhovedet ikke foreligger Regnskaber. Det ærede Medlem vil derfor komme til at give mig Ret i, at ogsaa af den Grund bør man komme ind paa at kræve Regnskabsførelse af Landbrugerne.

Første Næstformand (K. M. Klausen): Folketingsmanden for Vejle. Amts 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Jørgen Jensen: Jeg ønsker i Tilsvær til det ærede Medlem at sige, hvad jeg ikke fik sagt før, at jeg selvfølgelig ikke er uenig med det ærede Medlem i, at Regnskabsføring er noget godt, ogsaa indenfor Landbruget. Jeg vil blot advare mod, at man drager den Slutning, at det altid vil føre til højere Skatteansættelse, thi som Forholdet er nu, er Landbruget netop den Samfundsklasse, der uden Regnskab er udleveret til Skønnet. I mange Tilfælde vil de paagældende, hvis de staar med et Regnskab, kunne godtgøre, at Indtægten er lavere end den skønsmæssigt ansatte. Med min Bemærkning har jeg nemlig villet forebygge, at man af det ærede Medlems Fremdragnings kun af det af Landsoverskatteraadets Meddelelse, som vedrørte Landbrugernes Ansættelser fik det Indtryk, at det kun er en bestemt Samfundsklasse, Landsoverskatteraadet sigter for

at være for lavt skatteansat. Vi har gjort Erfaringer i den Retning baade hos den ene og den anden Samfundsklasse.

Første Næstformand (K. M. Klausen): Det 17de Medlem for Hovedstaden har Ordet for en kort Bemærkning.

Vilhelm Rasmussen: Jeg er naturligvis det ærede Medlem taknemmelig for, at han i Retfærdighedens Interesse fremdrog, at der ogsaa var andre, der snød for Skat. Men naar jeg for min Del fremdrog en enkelt Side af Sagen, var det paa direkte Foranledning af den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti, som udelukkende talte om, hvor betimeligt det vilde være, at Landbrugerne lærte Bogholderi. Jeg holdt mig altsaa til det snævert foreliggende og bredte mig ikke ud over hele Skatteansættelses-spørgsmaalet; thi det ligger ikke for. Men jeg er altid villig til sammen med det ærede Medlem at tale om alle, der unddrager sig deres Forpligtelser overfor Samfundet.

Sporon-Fiedler: Den højtærede Landbrugsminister mente, at jeg var gaaet over til det Standpunkt, at 2 $\frac{2}{3}$ Aars Undervisningstid vilde være heldigt ogsaa for Folk, der gik over i Praksis. Det er jeg ikke. Jeg har stadig den Opfattelse, at det vilde være gavnligt, om der var et Kursus af mindre Udstrækning for Folk, der gaar ud i Praksis. Men da Spørgsmaalet er afgjort, har det strengt taget ingen Interesse, hvad de enkelte Medlemmer, der har deltaget i Diskussionen, tidligere har ment. Og jeg anser det foreliggende for at være maaske et brugeligt Kompromis, og saa maa man lade Sagen falde.

Det ærede Medlem fra Bogense (Gunnar Fog-Petersen) udtalte, at Landbohøjskolen kun burde være Uddannelsesanstalt for Landbrugsteoretikere, for dem, der vilde være Konsulenter, Lærere eller Forsøgsledere; de Folk, der vilde gaa ud i Praksis bagefter, havde egentlig ikke deres Plads der, de kunde henvises til Landbrugsskolerne. Deri er jeg ikke enig med ham. Fordi man synes, at 2 $\frac{2}{3}$ Aar er en lovlige rigelig Tid til teoretisk Undervisning for en Mand, der bagefter vil gaa over i Praksis, er der dog derfra et uhyre langt Spring til at nøjes med det halve Aar eller de 3 Fjerdingaar, hvori Studierne paa Landbrugsskolerne foregaar, og med al Respekt for vore gode Landbrugsskoler tør jeg dog vel nok udtale, at disse baade med Hensyn til Lærerkrafter og ikke mindst med Hensyn til Læremidlerne staar betydeligt tilbage for Landbohøjskolen. Naar